

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 224.473 van 13 augustus 2013
in de zaak A. 209.506/XII-7418.**

In zake : de NV TERRA ENGINEERING & CONSULTING
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Steven Van Geeteruyen
 kantoor houdend te 3700 Tongeren
 Achtthiende Oogstwal 37, bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de OPENBARE VLAAMSE AFVALSTOFFENMAATSCHAPPIJ
(OVAM)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Christophe Lenders en Joris Wouters
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 juli 2013, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 12 juli 2013 van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij waarbij de opdracht voor aanneming van diensten “Uitvoering complexe BBO’s in het Vlaams Gewest Oost”(BN 130304) wordt gegund aan de NV Envirosoil.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 augustus 2013.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Steven Van Geeteruyen, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Lore Derdeyn, die loco advocaten Christophe Lenders en Joris Wouters verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verwerende partij heeft een gemengde opdracht voor aanneming van diensten uitgeschreven met als voorwerp ‘Uitvoering complexe BBO’s in het Vlaamse Gewest-Oost’. De opdracht wordt toegewezen via openbare aanbesteding.

Op 2 april 2013 wordt de aankondiging van de opdracht bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen. Op 4 april 2013 wordt een rectificatiebericht gepubliceerd.

Op deze opdracht is het bijzonder bestek BN 130304 van toepassing. De aard van het voorwerp van de opdracht wordt onder punt 1.3.1. van het bestek als volgt beschreven:

“[...]

Het betreft een gemengde opdracht voor aanneming van diensten. De opdracht wordt gegund bij openbare aanbesteding.

Het voorwerp van deze opdracht is het uitvoeren van een 10-tal ambtshalve beschrijvende bodemonderzoeken. De dossiers zullen gefaseerd worden opgestart.

De verontreiniging kan zowel naar parameter als omvang erg verschillen. Complexe zaken zoals gedeelde saneringsplicht en vermengde pluimen, stortplaatsen, onderzoeken bij ingebrekegestelden, ... zijn de meest voorkomende dossiers. Ook een asbestonderzoek kan noodzakelijk zijn. De plaats van dienstverlening bevindt zich in de provincies Antwerpen, Limburg en Vlaams-Brabant.

Het doel van de opdracht is om de BBO's snel en binnen strikte termijnen uit te voeren. Hierbij wordt sterk de nadruk gelegd op de kwaliteit van de timing van het uitgevoerde werk. Hieronder verstaan we o.m. het naleven van alle opgelegde termijnen, een correcte communicatie voeren (vb. tijdig overmaken veldwerkdata), de indiening van een volledig of ontvankelijk BBO dat leidt tot een conformverklaring.

[...]”.

3.2. Op 13 mei 2013 om 9.00 uur vindt de opening van de offertes plaats.

Uit het proces-verbaal van opening blijkt dat de volgende inschrijvers een offerte hebben ingediend: 1. AB Soil Remediation Experts; 2. bvba Abesim; 3. nv Bova Environmental Consulting; 4. Ecorem; 5. Envirosoil; nv Grontmij Belgium; 7. vzw IBEVE; 8. Mava Bodemonderzoek en 9. verzoekende partij.

3.3. Zowel de eenheidsprijzen als de totaalprijzen van de offertes worden naast elkaar gelegd en met elkaar vergeleken. Op basis van deze gegevens meent verwerende partij dat er aanwijzingen zijn van abnormale prijzen.

Bij brief van 29 mei 2013 vraagt verwerende partij aan drie inschrijvers waaronder verzoekende partij en de gekozen inschrijver Envirosoil, om een prijsverantwoording te geven.

Aan verzoekende partij wordt onder meer het volgende gevraagd:

“[...]

In toepassing van art. 110 § 4 van het KB van 08 januari 1996 verzoeken wij u om ons een prijsverantwoording te bezorgen voor volgende posten:

Post 6.2 (Opstart veldwerk door projectleider ter plaatse);

[...]

Post 8.2: nemen van verzamelstaat aan oppervlak/maaiveld + staalvoorbereiding;

Post 8.3: nemen van verzamelstaat van sleuf/gatmonsters + staalvoorbereiding.

U dient deze verantwoording te verstrekken binnen de 12 kalenderdagen.

[...]”.

Bij aangetekende brief van 7 juni 2013 geeft verzoekende partij een prijsverantwoording. Zij verduidelijkt haar prijsopbouw en deelt mee welke uurlonen en verplaatsingskosten zij hanteert.

3.4. Uit het gunningsverslag van 8 juli 2013 blijkt dat verwerende partij van oordeel is dat de door verzoekende partij verstrekte prijsverantwoording de abnormaliteit van een aantal posten niet weerlegt. Meer bepaald hanteert verzoekende partij zeer lage en niet-marktconforme uurtarieven. Daarnaast geeft verzoekende partij geen realistische inschatting weer van de uit te voeren verplaatsingen. De offerte van verzoekende partij is derhalve niet regelmatig en wordt niet aangenomen voor verdere beoordeling. Dit blijkt onder meer uit de volgende overwegingen :

“[...]

Post 6.2

De motivering van deze post wordt gebaseerd op de uurlonen en de verplaatsingskosten.

De OVAM beoordeelt de uurtarieven die TEC hanteert als zeer laag en niet marktconform.

Bij de toelichting over de verplaatsingskosten naar de plaats van het project wordt geen verduidelijking gegeven of hiermee de verplaatsing heen en terug wordt bedoeld. Ongeacht deze verduidelijking is het aantal kilometers dat wordt ingeschat te laag, gezien de verplaatsing naar regio ‘Oost’ (zoals beschreven in het bestek) aanzienlijk kan zijn.

Daarnaast wordt de tijdsduur van de verplaatsing niet opgenomen in de prijs.

De OVAM beoordeelt deze prijs als niet marktconform en abnormaal laag.

[...]

Post 8.2 en 8.3

Gezien de uurlonen waarop TEC haar motivering baseert door de OVAM als te laag en dus als abnormaal kunnen worden aanzien;

Gezien de tijdsduur van de verplaatsing niet opgenomen wordt in de prijs; worden de voorgestelde prijzen voor deze posten door de OVAM als niet marktconform en abnormaal laag beschouwd.

[...]”.

3.5. Bij beslissing van 12 juli 2013 wordt de opdracht gegund aan de nv Envirosoil, die als laagste regelmatige inschrijver wordt beschouwd, voor een bedrag van 153.817,10 euro, btw niet inbegrepen.

Dit is de bestreden beslissing

Bij aangetekende brief van 16 juli 2013 wordt een kopie van de gemotiveerde gunningsbeslissing waarvan het gunningsverslag integraal deel uitmaakt, aan verzoekende partij medegedeeld.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Te dezen is evenwel de wet van 23 december 2009 “tot invoeging van een nieuw boek betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen in de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten” van toepassing.

Luidens het door voornoemde wet van 23 december 2009 in de wet van 24 december 1993, nieuw ingevoegde artikel 65/15, eerste lid, is voor de schorsing van de thans bestreden beslissing het bewijs van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet vereist.

Anderzijds verplicht artikel 65/15, tweede lid, verzoekende partij tot het instellen van de vordering tot schorsing volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

V. Onderzoek van het enig middel

Eerste middelonderdeel

5. Verzoekende partij voert in een eerste middelonderdeel de schending aan van artikel 110 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken (hierna: koninklijk besluit van 8 januari 1996), de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het fair play-beginsel, doordat verwerende partij zich in haar vraag om prijsverantwoording beperkt heeft tot een zeer algemene vraag om verantwoording, zonder op enige wijze te specificeren welke onderdelen van een post precies als problematisch worden aanzien, terwijl de aanbestedende overheid bij de vraag tot prijsverantwoording melding dient te maken van de delen van de offerte die als “problematisch” worden beschouwd. Hierdoor is aan verzoekende partij ook de mogelijkheid ontnomen om op een pertinente wijze een prijsverantwoording te geven voor die componenten waarvan achteraf blijkt dat zij als problematisch worden aanzien, met name de uurtarieven en de aangerekende verplaatsingskosten.

Beoordeling

6. Deze in dit middelonderdeel geformuleerde kritiek lijkt vreemd te zijn aan de schending van de formele motiveringsverplichting waaraan de beslissing tot onregelmatigverklaring moet voldoen. Minstens maakt verzoekende partij op het eerste zicht niet aannemelijk dat een verzoek om prijsverantwoording onderworpen is de aan de formele motiveringsplicht.

7. Verzoekende partij zet in dit middelonderdeel voorts niet uiteen in welke mate het redelijkheids- en het fair play-beginsel zouden zijn geschonden.

8. De controle van abnormale prijzen dient te gebeuren aan de hand van een bijzondere procedure zoals bepaald in artikel 110, § 3, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996. Deze bepaling luidt:

“Vooraleer de aanbestedende overheid evenwel een offerte afwijst, wegens haar blijkbaar abnormaal hoge of abnormaal lage eenheidsprijzen of totale prijzen, verzoekt zij de betrokken inschrijver per aangetekende brief hierover de nodige schriftelijke verantwoordingen te verstrekken binnen een termijn van twaalf kalenderdagen, tenzij de uitnodiging een langere termijn bepaalt.

Het is de inschrijver die het bewijs moet leveren van de verzending van die verantwoordingen.

Bij het onderzoek van de vermoedelijk abnormale prijzen kan de aanbestedende overheid met name rekening houden met verantwoordingen gebaseerd op:

1° de doelmatigheid van het bouwproces, van het productieproces van de producten of van de dienstverlening;

2° de gekozen technische oplossingen en/of uitzonderlijk gunstige omstandigheden waarvan de inschrijver bij de uitvoering van de werken, de levering van de producten of het verlenen van de diensten kan profiteren;

3° de originaliteit van de door de inschrijver aangeboden werken, producten of diensten;

4° de naleving van de bepalingen inzake arbeidsbescherming en arbeidsvoorwaarden die gelden op de plaats waar de opdracht wordt uitgevoerd;

5° de eventuele ontvangst van rechtmatig toegekende overheidssteun door de inschrijver.

Wanneer het geraamde bedrag van de opdracht het bedrag voor de Europese bekendmaking bereikt en de aanbestedende overheid vaststelt

dat een offerte abnormaal laag is doordat de inschrijver overheidssteun heeft ontvangen, kan de offerte alleen op uitsluitend die grond worden afgewezen indien de inschrijver desgevraagd niet binnen en door de aanbestedende overheid bepaalde voldoende lange termijn kan aantonen dat de betrokken steun rechtmatig is toegekend. Wanneer de aanbestedende overheid in een dergelijke situatie een offerte weert, stelt zij daarvan de Europese Commissie in kennis”.

De aanbestedende overheid die een offerte wil afwijzen omwille van het abnormaal karakter van de prijzen, is aldus verplicht een verzoek tot rechtvaardiging van de opgegeven prijzen op te vragen bij de betrokken inschrijver. Artikel 110, § 3, bevat geen bepalingen omtrent de informatie die bij een vraag tot prijsverantwoording moet worden meegedeeld.

Een inschrijver die een verzoek tot prijsverantwoording ontvangt, moet overeenkomstig artikel 110, § 3 of § 4, weten dat dit een ernstige aangelegenheid is en hij dient zich ervan bewust te zijn dat hij zijn prijzen concreet en onderbouwd dient te verantwoorden aangezien hij het risico loopt dat zijn offerte onregelmatig wordt verklaard. Een inschrijver mag zich in zijn verantwoording niet beperken tot vaagheden en algemeenheden.

Voorts lijkt deze bepaling nergens voor te schrijven dat een aanbestedende overheid aan een inschrijver voor een welbepaalde post een tweede maal een prijsverantwoording zou moeten vragen.

9. De offerte van verzoekende partij werd niet geweerd wegens abnormale prijzen zonder dat zij na de opening van de offertes de kans kreeg een verantwoording te geven voor haar prijzen.

Te dezen blijkt op het eerste gezicht dat verwerende partij een uitgebreid prijsonderzoek heeft gevoerd. Verwerende partij heeft na de eenheidsprijzen van de verschillende offertes naast elkaar te hebben gelegd en met elkaar te hebben vergeleken, in een brief van 29 mei 2013 aan verzoekende partij gevraagd om een prijsverantwoording te geven omtrent welbepaalde posten. Zo werd onder meer verduidelijking gevraagd voor post 6.2. (Opstart veldwerk door projectleider ter plaatse), post 8.2. (nemen van verzamelstaat van

oppervlak/maaiveld + staalvoorbereiding) en post 8.3. (nemen van verzamelstaat van sleuf/gatmonsters + staalvoorbereiding).

Verzoekende partij kon bijgevolg weten op welke punten verwerende partij de prijzen als problematisch aanzag. Verzoekende partij heeft in haar brief van 7 juni 2013 met prijsverantwoording zonder voorbehoud geantwoord op deze vragen. Er dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij in haar antwoord op deze vraag tot prijsverantwoording niet opmerkte dat deze vraag te vaag zou zijn geformuleerd om de gevraagde prijsverantwoording te kunnen verstrekken. Ook voor de Raad van State toont zij op het eerste zicht nog steeds niet aan hoe de wijze waarop de vraag tot prijsverantwoording werd geformuleerd haar belet zou hebben haar prijs afdoende te verantwoorden.

Door de brief van 29 mei 2013 weet verzoekende partij dat verwerende partij de eenheidsprijzen van bepaalde posten als abnormaal beschouwt. Het komt aan de inschrijver toe om in de prijsverantwoording aannemelijk te maken dat de gehanteerde prijzen in de offerte niet abnormaal zijn. In de prijsverantwoording van 7 juni 2013 zet verzoekende partij de componenten van de eenheidsprijzen uiteen.

10. Na kennisname van de prijsverantwoording, is verwerende partij van oordeel dat de abnormaliteit van de eenheidsprijzen niet werd weerlegd en dat die inzonderheid aan de niet marktconforme uurtarieven en de verkeerde inschatting van de verplaatsingskosten kan worden toegeschreven.

Noch de toepasselijke bepalingen, noch het zorgvuldigheidsbeginsel verplichten verwerende partij om bijkomend uitleg omtrent deze componenten te vragen. Verzoekende partij diende reeds in haar prijsverantwoording te verantwoorden waarom de gehanteerde eenheidsprijzen niet abnormaal zijn.

11. De verwijzing door verzoekende partij naar het arrest *Impresa Lombardini Spa* van het Hof van Justitie kan evenmin overtuigen. De in dit

arrest bekritiseerde regeling waarbij gebruik wordt gemaakt van een mathematisch criterium ter vaststelling van een abnormaal laag karakter van een inschrijving en waarbij een inschrijver wordt geweerd wegens abnormale prijzen zonder de kans te krijgen na opening der offertes een verantwoording te geven, is hier niet aan de orde. Verzoekende partij heeft deze kans wel gekregen en te baat genomen.

12. Het eerste middelonderdeel is niet ernstig.

Tweede middelonderdeel

13. Verzoekende partij voert in een tweede middelonderdeel de schending aan van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Vooreerst neemt verzoekende partij er aanstoot aan dat verwerende partij bepaalde componenten van de eenheidsprijs als abnormaal heeft beschouwd, terwijl zij niet vermeldt in welke mate de eenheidsprijs als som van een aantal componenten als abnormaal laag zou kunnen worden beschouwd.

Voorts verwijt verzoekende partij aan verwerende partij twee maten en gewichten te hanteren: verwerende partij achtte de uurtarieven te laag voor de posten 6.2, 8.2 en 8.3, terwijl verzoekende partij nochtans deze tarieven voor alle posten hanteert.

Ten slotte aangaande de verplaatsingskosten, stelt verzoekende partij dat het gaat om een forfaitaire eenheidsprijs zodat de totale verplaatsingskost heen en terug in de eenheidsprijs is vervat. Bovendien wordt zij geconfronteerd met een situatie waarbij een opdracht moet worden uitgevoerd in drie Vlaamse provincies die het verst gelegen zijn van haar twee vestigingen (Zelzate en Lessines). Zij heeft daarbij twee opties: ofwel rekent zij een concurrentiële verplaatsingskost aan om haar kansen gaaf te houden tegenover concurrenten die vestigingen hebben die dichterbij de plaats van uitvoering gelegen zijn, ofwel rekent zij hogere prijzen aan waardoor zij (gelet op de verdere

verplaatsingen) aan een hogere eenheidsprijs komt en bijgevolg nooit de laagste prijs kan indienen. Verzoekende partij is met andere woorden verplicht om een lagere verplaatsingskost aan te rekenen om enige kans op gunning te hebben.

Beoordeling

14. Krachtens artikel 15 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten dient de opdracht bij een openbare of beperkte aanbesteding te worden toegewezen aan de inschrijver die de laagste regelmatige offerte indiende. Artikel 110, §§ 2 en 3, van het koninklijk besluit van 18 januari 1996 voorziet de mogelijkheid om offertes als onregelmatig en derhalve als onbestaande te beschouwen, onder meer indien zij bestanddelen bevatten die niet met de werkelijkheid overeenstemmen en wegens hun blijkbaar abnormaal hoge of abnormaal lage eenheidsprijzen of totale prijzen.

Bij het nazicht van blijkbaar abnormaal lage prijzen beschikt de aanbestedende overheid over een grote beoordelingsvrijheid om de gegeven prijsverantwoordingen al dan niet te aanvaarden. De Raad van State mag zich in de uitoefening van zijn wettigheidscontrole niet in de plaats stellen van het bestuur. Hij mag wel nagaan of de betrokken motieven in rechte ter verantwoording van de bestreden beslissing in aanmerking mogen worden genomen, wat onder meer vereist dat ze naar behoren zijn bewezen.

15. Te dezen steunt verwerende partij zich bij de beoordeling van het abnormaal karakter van de eenheidsprijzen in de offerte van verzoekende partij op een excelbestand in het administratief dossier houdende het onderzoek van de offerteprijzen waarbij de eenheidsprijzen in de offertes van de inschrijvers met elkaar worden vergeleken. Verwerende partij kon op basis van dit onderzoek op het eerste zicht in alle redelijkheid een vermoeden afleiden dat de offerte van verzoekende partij abnormale eenheidsprijzen bevatte.

16. Ook na kennisname van de prijsverantwoording, kon verwerende partij op het eerste zicht redelijkerwijze oordelen dat de abnormaliteit van de eenheidsprijzen niet werd weerlegd omdat de uurtarieven niet marktconform zijn en er een verkeerde inschatting van de verplaatsingskosten is gebeurd.

16.1. Wat het uurtarief betreft, steunt verwerende partij zich op een enquête uurtarieven van de Vereniging Erkend Bodemsanerinsdeskundigen. In vergelijking met de daarin vermelde uurtarieven, kan verwerende partij redelijkerwijze aannemen dat de uurlonen niet marktconform en abnormaal laag zijn. Verzoekende partij voert geen gegevens aan die aannemelijk zouden maken dat de door haar weergegeven uurlonen geenszins als abnormaal laag kunnen worden aangemerkt.

Het feit dat de uurtarieven die door verwerende partij als te laag worden beschouwd, ook worden gehanteerd voor de posten die niet als abnormaal worden beschouwd, toont niet de onredelijkheid van de beoordeling van verwerende partij aan. Verwerende partij kon immers uit de offerte van verzoekende partij op zich niet afleiden uit welke componenten de opgegeven eenheidsprijzen bestaan. Verwerende partij steunde zich op een vergelijking van de ingediende offertes die leidde tot het vermoeden dat verzoekende partij voor bepaalde posten een abnormale eenheidsprijs hanteerde. Verwerende partij heeft enkel voor die posten een prijsverantwoording gevraagd en kan enkel op basis van die posten beslissen om de offerte van verzoekende partij onregelmatig te verklaren.

16.2. Wat de verplaatsingskosten en de tijdsduur van de verplaatsing betreft, betwist verzoekende partij niet de juistheid van de beoordeling van verwerende partij dat het aantal kilometers te laag werd ingeschat. In haar prijsverantwoording rekent verzoekende partij een gemiddelde verplaatsing van 60 km per project vanuit één van haar vestigingen gelegen in Zelzate en Lessines of van het thuisadres van één van de projectleiders tot aan de site gelegen in het oostelijk deel van Vlaanderen (Antwerpen, Vlaams-Brabant en Limburg) én

terug. Het lijkt op het eerste zicht niet onredelijk van verwerende partij om dit als een te lage inschatting te beoordelen.

Voor zover verzoekende partij aangeeft dat zij geen hogere prijzen kan aanrekenen om haar kansen op succes te vrijwaren ten opzichte van de andere kandidaten die dichterbij de plaats van uitvoering zijn gelegen, lijkt zij te bevestigen geen realistische prijzen te hanteren. Evenwel is het de bedoeling van de prijsverantwoording om de garantie te bekomen dat de offerte realistische prijzen bevat. De garantie van realistische prijzen is van belang gelet op de bescherming van de aanbestedende overheid zelf en de vrijwaring van de eerlijke concurrentie.

De overheidsopdracht in kwestie heeft betrekking op een welomlijnd geografisch gebied (oostelijk deel van Vlaanderen). Dit heeft tot gevolg dat inschrijvers die verder van dit gebied zijn gelegen een concurrentienadeel hebben ten opzichte van inschrijvers die dichterbij zijn gelegen. Het is evenwel op het eerste zicht niet toegestaan om aan de hand van niet-realistische prijzen dit concurrentienadeel ongedaan te maken.

17. Het tweede onderdeel is niet ernstig.

Derde middelonderdeel

18. Verzoekende partij voert in een derde middelonderdeel de schending aan van het redelijkheids- en het fair play-beginsel, doordat de offerte van verzoekende partij als onregelmatig wordt beschouwd wegens abnormaal lage prijs, terwijl het prijsverschil tussen de offertes van de gekozen inschrijver en die van verzoekende partij minder dan 0,1 % bedraagt. Wegens zuiver geografische omstandigheden kan verzoekende partij niet een al te hoge verplaatsingskost aanrekenen, nu de concurrenten van verzoekende partij dichterbij de plaats van de uitvoering van de verschillende deelopdrachten in de provincies Limburg, Vlaams-Brabant en Antwerpen. Bovendien zijn de prijzen van verzoekende partij in het geheel niet concurrentievervalsend. De

deelposten die door verwerende partij worden aangehaald, zijn van zeer gering belang en de werkelijke mededinging wordt in het geheel niet vervalst. Ten bewijze hiervan het verschil in totaalprijs van 116 euro op een totaalprijs van meer dan 118.000 euro. Er is dan ook geen sprake van een substantiële onregelmatigheid in hoofde van de offerte van verzoekende partij.

Beoordeling

19. Artikel 110, § 3, van het koninklijk besluit van 18 januari 1996 laat aan de aanbestedende overheid toe om een offerte af te wijzen “wegens haar blijkbaar abnormaal hoge of abnormaal lage eenheidsprijzen of totale prijzen”.

20. Uit het gunningsverslag van 8 juli 2013 blijkt dat de offerte van verzoekende partij als niet-regelmatig werd aangenomen wegens de gehanteerde eenheidsprijzen en niet wegens de totale prijzen. Het kleine prijsverschil tussen de verzoekende partij en de gekozen inschrijver betreft het totaalbedrag en niet de eenheidsprijzen. Een dergelijke kritiek toont op het eerste zicht niet de onwettigheid aan van de beslissing om de offerte van verzoekende partij als onregelmatig te verklaren.

De bewering van verzoekende partij dat verwerende partij een reden “pour les besoins de la cause” heeft gezocht om kwetsieuze opdracht zeker niet aan haar te gunnen, wordt met geen enkel concreet element aannemelijk gemaakt.

Zoals uit de bespreking van het tweede onderdeel blijkt, is het verzoekende partij niet toegestaan om voor haar verplaatsingen onrealistische prijzen te hanteren.

Voormeld artikel 110, § 3, lijkt geenszins voor te schrijven dat een aanbestedende overheid een offerte slechts zou kunnen afwijzen wegens abnormaal lage eenheidsprijzen indien het gaat om posten die het gering belang zouden overstijgen.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat de prijzen voor de betrokken posten abnormaal laag werden ingeschat door verzoekende partij in vergelijking met andere inschrijvers. In die zin moet het gering karakter van de posten worden gerelativeerd.

21. Het derde onderdeel van het enig middel is niet ernstig.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 augustus 2013, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Pierre Lefranc,	staatsraad, wnd. voorzitter,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Pierre Lefranc